

SĄD NAJWYŻSZY

KANCELARIA DZIEŁY PRAWOSPOLITEJ POLSKIEJ
Kancelaria Główna

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego
27. 05. 2021

nr RPW

11534/2021

(podpis)

BSA III-021-150/21

Warszawa, dnia 25 maja 2021 r.

03980200466181
RPW/11534/2021 P
2021-05-27

Pan

Krzysztof Kwiatkowski

Przewodniczący Komisji Ustawodawczej

Nowomy Tomie Przewodnikowy

W odpowiedzi na pismo z dnia 26 kwietnia 2021 r., BPS.DKS.KU.0401.14.2021, działając na podstawie art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017r. o Sądzie Najwyższym (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 154) w załączeniu uprzejmie przesyłam uwagi Sądu Najwyższego do *projektu ustawy o chorobach zawodowych wywołanych COVID-19 u osób wykonujących zawody medyczne.*

z powołaniem

Małgorzata Małowska
dr/hab. Małgorzata Małowska

BSA III-021-150/21

**UWAGI DO SENACKIEGO PROJEKTU USTAWY O CHOROBAH ZAWODOWYCH
WYWOŁANYCH COVID-19 U OSÓB WYKONUJĄCYCH ZAWODY MEDYCZNE NADEŚLANEGO
PRZY PIŚMIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI USTAWODAWCZEJ SENATU RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ KRZYSZTOFA KWIATKOWSKIEGO Z DNIA 26 KWIETNIA 2021 R.
(BPS.DKS.KU.0401.14.2021)**

Projekt zawiera propozycje, które modyfikują obowiązujące regulacje dotyczące chorób zawodowych. Proponowane rozwiązania miałyby:

- obowiązywać jedynie w stanach szczególnych (w stanie zagrożenia epidemicznego albo w stanie epidemii oraz w okresie 90 dni po odwołaniu tego z tych stanów, który obowiązywał jako ostatni – art. 1 pkt 2 projektu);
 - dotyczyć tylko jednej z chorób objętej obowiązującym wykazem chorób zawodowych (por. pkt 26 wykazu chorób zawodowych stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 2009 r. w sprawie chorób zawodowych (Dz.U. z 2013 r., poz. 1367) a mianowicie choroby zakaźnej wywołanej wirusem SARS-Co-V-2
- oraz
- dotyczyć jedynie wąskiej grupy ubezpieczonych, ogólnie określonej jako osoby wykonujące zawód medyczny.

Zasadniczy zręb proponowanych odstępstw od regulacji powszechnej to:

- zmiana procedury stwierdzania choroby zawodowej, w sytuacji gdy chodzi o chorobę zakaźną, ale tylko taką, która została wywołana wirusem SARS-Co-V-2 i tylko w odniesieniu do osób wykonujących zawód medyczny;
- przyznanie ubezpieczonym – osobom wykonującym zawody medyczne, u których stwierdzono tę chorobę, nie będących pracownikami, świadczeń z ubezpieczenia społecznego z tego tytułu w wysokości korzystniejszej niż to ma miejsce w systemie powszechnym.

Pomijając ocenę proporcjonalności projektowanych odstępstw należy jednak zwrócić uwagę na te elementy projektowanych regulacji, które mogą rodzić problemy w procesie stosowania przyjmowanych w nich rozwiązań.

W pierwszym rzędzie należy zauważyć, że projekt, choć modyfikuje regulacje powszechne, między innymi, przez przyjęcie innych rozwiązań dla wybranej grupy ubezpieczonych – osób wykonujących zawód medyczny, to nie definiuje precyzyjnie tej grupy. W odniesieniu do osób nie wymienionych w art. 2 pkt 2 lit. a-e projektu odsyła bowiem do art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz.U. z 2020 r., poz. 295 ze zm.), który to przepis wskazuje, że przez osobę wykonującą zawód medyczny należy rozumieć osobę uprawnioną na podstawie odrębnych przepisów do udzielania świadczeń zdrowotnych oraz osobę legitymującą się nabyciem

fachowych kwalifikacji do udzielania świadczeń zdrowotnych w określonym zakresie lub w określonej dziedzinie medycyny. Tymczasem odesłanie do przepisów odrębnych bez ich wyraźnego zawężenia powoduje, że w praktyce nie sposób ustalić jednoznacznego katalogu zawodów medycznych. Można jedynie wymienić zawody zaklasyfikowane przez ustawodawcę do grupy zawodów medycznych w różnych kontekstach (por. w tym zakresie np. rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 7 sierpnia 2014 r. w sprawie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy oraz zakresu jej stosowania, Dz.U. z 2018 r., poz. 227 oraz rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 lipca 2014 r. w sprawie warunków wynagradzania za pracę pracowników podmiotów leczniczych działających w formie jednostki budżetowej, Dz.U. z 2020 r., poz. 4 ze zm. oraz D. Karkowska, *Zawody Medyczne*, LEX 2012, Rozdział I - Pojęcie zawodu medycznego).

Istotne problemy w praktyce może również powodować użyte w art. 3 ust. 1 projektu sformułowanie „stwierdzenie choroby zawodowej” zestawione z regulacjami zawartymi w rozporządzeniu w sprawie chorób zawodowych. Bez uważnej lektury uzasadnienia projektowanych zmian, nie jest bowiem jasne, co należy rozumieć przez „stwierdzenie choroby zawodowej”, do której wskazane rozporządzenie nie miałyby mieć zastosowania (art. 3 ust. 1 projektu). Należy bowiem wskazać, że na gruncie rozporządzenia o chorobach zawodowych pojęcie „stwierdzenie choroby zawodowej” nie musi być utożsamiane jedynie z „wydaniem decyzji o stwierdzeniu choroby zawodowej przez właściwego państwowego inspektora sanitarnego”, ale może być odnoszone także do tych etapów postępowania, które poprzedzają wydanie tej decyzji. Przejrzystość legislacyjna nakazywałaby zatem precyzyjne wskazanie w art. 3, że projekt dotyczy jedynie „decyzji państwowego inspektora sanitarnego o stwierdzeniu choroby zawodowej” bądź odpowiednią inną, adekwatną do deklarowanych w uzasadnieniu projektu celów, modyfikację brzmienia tego przepisu.

Ponadto przedłożony projekt nie rodzi istotnych zastrzeżeń.